

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 341/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **SPP – distribúcia, a.s.**, Plátennícka 19013/2, Bratislava, zastúpenej Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom, Dolné Rudiny 8, Žilina, proti postupu Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 27Csp/111/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prikázal Okresnému súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal finančné zadostučinenie v sume 3 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 25. júla 2023 na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 7 878,46 eur s príslušenstvom v upomínacom konaní. Po vydaní platobného rozkazu, podaní odporu zo strany žalovanej a po návrhu sťažovateľky na pokračovanie v konaní bola vec 17. októbra 2023 postúpená okresnému súdu, ktorý po vykonaní potrebných procesných úkonov nariadil celkovo trinásť pojednávaní, na piatich z nich (18. 4. 2024, 26. 9. 2024, 20. 3. 2025, 16. 10. 2025, 12. 2. 2026) bola vec meritorne prejednávaná.

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, pretože vo veci aj po takmer troch rokoch od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu nedošlo k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Celkové trvanie uskutočnených piatich pojednávaní

v rozsahu 50 minút svedčí o nesprávnej a neefektívnej činnosti súdu spôsobujúcej priet'ahy v konaní a žiadnym spôsobom nesmeruje k rozhodnutiu vo veci. Ďalších sedem pojednávanií bolo odročených bez prejednávania veci, často z dôvodov na strane žalovanej, ktoré neboli ani riadne preukázané, čo sťažovateľka v tomto štádiu konania považuje len za obštrukcie pre nevydanie rozhodnutia vo veci. Všetky ospravedlnenia žalovanej okresný súd bez výhrad akceptoval. V posudzovanom prípade ide o vec právne jednoduchú aj z hľadiska dokazovania, pričom existuje aj rozsiahla judikatúra a ustálená súdna prax. Podľa sťažovateľky okresný súd marí výkon práva riadne a včas, čo považuje za neakceptovateľné. Takáto nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu podľa sťažovateľky zapríčiňuje porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

4. Ústavný súd dopytom zistil, že okresný súd vo veci nariadil termín pojednávania na 11. jún 2026.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zist'oval, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných priet'ahov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 584/2024).

7. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

8. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020). V prípade, keď pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (II. ÚS 489/2023).

9. Vec sa nejaví byť právne či skutkovo zložitá (sťažovateľka bližšie nerozvieďala svoje tvrdenie o jednoduchosti veci, pozn.), zároveň z hľadiska predmetu konania nejde o konanie, ktoré v zmysle

ustálenej judikatúry vyžaduje prednostné vybavenie. Sťažovateľka svojím procesným postupom nedala príčinu na predĺženie konania.

10. V prejednávanej veci mohol ústavný súd vzhľadom na viazanosť návrhom posudzovať len postup okresného súdu, ktorému bola vec postúpená 17. októbra 2023. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti je potom celková dĺžka konania na okresnom súde dva roky a šesť mesiacov, čo možno označiť za hraničnú dĺžku, no stále súladnú s obsahom práv, ktoré sťažovateľka označila v petite svojej ústavnej sťažnosti, a to predovšetkým s prihliadnutím na zistenú skutočnosť, že okresný súd vo veci pravidelne nariadil pojednávajúce, realizoval procesné úkony zabezpečujúce kontradiktórnosť konania a prípravu veci na rozhodnutie. Všeobecný súd ani podľa tvrdení sťažovateľky nebol vo veci výslovne nečinný, jeho činnosť sťažovateľka považuje za nesprávnu a neefektívnu (odročovanie pojednávania).

11. Úlohou ústavného súdu nie je spätne prehodnocovať, ako mal okresný súd posúdiť jednotlivé procesné úkony strán a ako mal viesť súdne konanie, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Je totiž primárnou úlohou okresného súdu zvoliť taký postup, aký považuje v konkrétnych okolnostiach prípadu za najvhodnejší. Úlohou ústavného súdu je vyhodnotiť postup ako celok z hľadiska označeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

12. Opísané nedostatky postupu okresného súdu (časté odročovanie pojednávania) naznačujú istú neefektívnosť postupu okresného súdu, avšak z hľadiska intenzity a dopadu na celkovú dĺžku konania ich ústavný súd nepovažoval za dostatočne ústavnoprávne relevantné, preto nemožno postup okresného súdu považovať za ústavne neakceptovateľný a vyžadujúci prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a vyslovenie porušenia označených práv. Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prieťahov zo strany okresného súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu